

KΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἥκουσα φωνὴν ὅπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ - Έτος ΙΖ
Φλώρινα - άριθμ. φύλλου 712

Κυριακή Δ Νηστειῶν (Μάρκ. 9,17-31)
9 Απριλίου 2000

Συντάκτης επίσκοπος
† Αύγουστίνος Ν. Καντιωτης

Ἡ παλαιὰ γενεὰ ἔχει εὐθύνη γιὰ τὴνέα γενεὰ

ΤΟ ΘΕΜΑ τῆς σημερινῆς ὁμιλίας εἶνε μιὰ κραυγὴ γιὰ βοήθεια, εἶνε ἔνα SOS. Ποιός φωνάζει «βοήθεια»; Εἶνε ἡ φωνὴ ἐνὸς δυστυχισμένου πατέρα, ποὺ εἶχε παιδὶ δαιμονιζόμενο. Κάτω ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τοῦ ἀκαθάρτου δαιμονίου τὸ παιδὶ σπαρταροῦσε σὰν τὸ ψάρι ὅταν τὸ βγάζουν στὴν ἀμμουδιά. Τὸ ἔπιαναν κρίσεις καὶ ἔπεφτε στὴ φωτιὰ ἢ στὸ νερό. «Ἄφριζε καὶ ἔτριζε τὰ δόντια του, παρουσίαζε θέαμα σπαραξικάρδιο.

«Βοήθεια», φώναζε ὁ πατέρας στοὺς μάγους, στοὺς γιατρούς, σὲ κάθε ἄνθρωπο. «Βοήθεια», φώναξε καὶ στοὺς ἀποστόλους. Ἐπὶ τέλους, ἀπελπισμένος, ἔπεσε στὰ πόδια τοῦ Χριστοῦ καὶ φώναξε «βοήθεια».

***

Ο πατέρας αὐτὸς εἶνε ἔνα πραγματικὸ σύμβολο χιλιάδων γονέων. Ἐὰν λίγα παιδιὰ ἔχουν τὴν ἀρρώστια τοῦ παιδιοῦ ἐκείνου, ὑπάρχουν ὅμως χιλιάδες ἄλλα παιδιὰ ποὺ ὑποφέρουν κατὰ διαφορετικὸ τρόπο. Ἔχουν κακίες, ἐλαττώματα, ἀνωμαλίες. Εἶνε οἱ μικροὶ δαιμονισμένοι τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Γιὰ ρίξτε, ἀγαπητοί μου, μιὰ ματιὰ στὴν παιδική, στὴν ἐφηβικὴ καὶ στὴ νεανικὴ ἡλικία, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ 4 χρόνια καὶ φτάνει μέχρι τὰ 20. Τὸ παιδὶ στὸ σπίτι εἶνε τύραννος. Στὸ σχολεῖο εἶνε θηρίο. Στοὺς δρόμους, στὶς πλατεῖες καὶ στὰ κέντρα ἔχει ἀποθάλλει πλέον τὴν τροπή. Αἰσχρολογεῖ, βωμολοχεῖ, δὲν τὸ ἔχει τίποτε νὰ ἐκσφενδονίσῃ ἐπάνω σὲ σεβαστὰ πρόσωπα ὅ,τι βρῇ μπροστά του. «Ἔγιναν τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος μικροὶ σάτυροι» ἔφτασαν σὲ σημεῖο νὰ ἐπιτίθενται ἐναντίον σεμνῶν γυναικῶν, ἀγάμων καὶ ἐγγάμων!...

Ἄλλ' ἐγὼ ἐδῶ δὲν θ' ἀπαγγείλω «κατηγορῶ» ἐναντίον τῶν παιδιῶν. Οὕτε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὸ ἔκανε αὐτό. «Οταν παρουσιάστηκε μπροστά του τὸ παιδὶ ποὺ

ἀφριζε, ποὺ ἐσπάραζε, ποὺ ἔτριζε τὰ δόντια, δὲν τὸ ἐπέπληξε ὁ Κύριος.

Ο ἔλεγχός του ἐστράφη σὲ τρεῖς κατευθύνσεις. Πρῶτον ἐστράφη πρὸς τοὺς μαθητάς του, ποὺ δὲν εἶχαν τὴ δύναμι νὰ τὸ θεραπεύσουν. Δεύτερον ἐστράφη πρὸς τὸν ταλαιπωρό πατέρα, ποὺ δὲν ἦλθε ἐγκαίρως στὸ Χριστὸ καὶ δὲν ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα «παιδιόθεν». Καὶ τρίτον ἐστράφη πρὸς ὅλο τὸ λαό, ποὺ κατὰ κάποιο τρόπο ἦτο κι αὐτὸς ὑπεύθυνος γιὰ τὸ δρᾶμα τοῦ παιδιοῦ, καὶ εἶπε: «Ω γενεὰ ἄπιστος, ἔως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἔως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;» (Μᾶρκ. 9,19). Ο Χριστὸς μὲ τὰ λόγια αὐτὰ δείχνει τοὺς ὑπευθύνους γι' αὐτὸ τὸ κατάντημα.

Ἀκριβῶς αὐτό, ἀδελφοί μου, ἐπιθυμῶ νὰ ἐντυπώσω στὴν σκέψι σας. «Οτι ἡ παλαιὰ γενεὰ ἔχει εὐθύνη γιὰ τὴνέα γενεά.

Τὰ παιδιὰ θέλουν διδασκαλία, λόγια φωτεινά, ἄγιο παράδειγμα. Θέλουν ίδανικά. Τὸ παιδὶ λατρεύει τοὺς ἥρωες. Άλλοιμονο στὴ γενεὰ ποὺ δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἥρωες. Αὐτοὶ εἶνε οἱ κορυφές, ποὺ βλέπει τὸ ἔθνος.

***

Γεννᾶται τὸ μεγάλο ἔρωτημα· Ἡ κοινωνία μας ἔχει ίδανικά;

Αν ἀνοίξουμε τὰ συντάγματα καὶ τοὺς νόμους, θὰ δοῦμε, ὅτι στὰ βιβλία ὑπάρχουν. Τρία εἶνε τὰ ίδανικὰ κάθε «Ἑλληνος, τρία τὰ ἀστέρια τοῦ ἔθνους μας· οἰκογένεια, πατρίς, πίστις. Άλλ' αὐτὰ μένουν στὰ λόγια καὶ στὰ χαρτιά. Τὰ ζωγραφίζουμε μὲ θεωρίες, στὴν πρᾶξι ὅμως δὲν κάνουμε τίποτε.

Φωνάζει ὁ ἔνας· Θέλουμε οἰκογένεια! Τί εἶνε οἰκογένεια; Μέσα στὰ βιβλία εἶνε θεσμὸς ἄγιος, μυστήριο μέγα. Εἶνε ἐνώσις καρδιῶν, συνταυτισμὸς σκέψεως, συμβόλαιο ιερό, δεσμὸς ἀδιάλυτος. Η οἰκογένεια εἶνε ὑπόθεσι τῆς καρδιᾶς. Ωραία λόγια· ἀλλὰ στὴν πρᾶξι;

Μιὰ κόρη περιμένει χρόνια τὸ νυμφίο, καὶ κινδυνεύει νὰ μείνῃ στὸ ῥάφι γιατὶ λείπει... τὸ παραδάκι. Εἶνε φτωχιά, σὰν τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο. Κανείς δὲν πλησιάζει τὴν πόρτα της. Μιὰ ἄλλη ἀντιθέτως, ποὺ ἔχει χρυσίον καὶ ἀργύριον, «ἀγοράζει» ὅποιον θέλει. Καὶ ἡ καλὴ κόρη πικραίνεται. 'Ο γάμος ἔγινε πλέον, ἀπὸ ὑπόθεσι τῆς καρδιᾶς, ὑπόθεσι τοῦ χρήματος.

“Ἐνας πατέρας, φτωχὸς οἰκογενειάρχης, εἶχε μιὰ κόρη ἐργατικὴ καὶ φιλότιμη, καὶ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν παντρέψῃ. Γέρασε, καὶ δὲν ἦθελε νὰ κλείσῃ τὰ μάτια του ἀφήνοντας τὴν κόρη ἀνύπαντρη. Σκέφτηκε κάτι. Διέδωσε μὲ τρόπο στὰ γύρω χωριά, ὅτι κάποιος πλούσιος συγγενής τους πέθανε στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἀφῆσε κληρονομία στὴν κόρη πολλὰ δολλάρια. Μόλις αὐτὸ διαδόθηκε, ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν ντουζίνες οἱ ὑποψήφιοι γαμπροί...

“Ἄρα, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶνε πλέον ὁ γάμος μυστήριον μέγα καὶ ἵερὸν καὶ ἔνωσις καρδιῶν, ἀλλὰ ὑπόθεσις τοῦ χρήματος.

‘Ο ἄγγελος παίρνει κιμωλία καὶ γράφει: ὁ γάμος = μυστήριον μέγα. Καὶ ὁ διάβολος γράφει: ὁ γάμος = ἐμπόριο αἰσχρότατο.

“Οταν τὰ παιδιὰ καὶ οἱ νέοι βλέπουν, ὅτι ὁ γάμος στὰ χαρτιὰ καὶ στὴ θεωρία εἶνε ἔνα μεγάλο ἰδανικό, ἐνῷ στὴν πρᾶξι εἶνε μιὰ ἐμπορικὴ συναλλαγή, πῶς αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ πιστεύουν στὰ ἰδανικά;

Φωνάζουν γιὰ οἰκογένεια, καὶ τὴν οἰκογένεια τὴν ἔχουν διαλύσει. Τὸ ἀστέρι αὐτὸ τὸ πήραμε ἀπὸ 'κεῖ ψηλά, ποὺ βρισκόταν, καὶ τὸ ρίξαμε στὸ βοῦρκο καὶ στὴν ἀμαρτία.

Τὸ ἄλλο ἀστέρι τώρα, ποὺ λέγεται **πατρίς**. Στὰ παλιὰ βιβλιάρια τῶν στρατιωτῶν ἔγραφε: «Μητρός τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἡ πατρίς» (Πλάτωνος Κρίτ. 12). Καὶ αὐτὴ ἡ πατρίδα εἶνε ἡ Ἑλλάδα. Πόσο σοῦ στοιχίζει ἡ πατρίδα; “Οχι σὲ λόγια καὶ σὲ θεωρίες, ἀλλὰ σὲ θυσίες.” Ελα νὰ ζυγίσω τὸν πατριωτισμό σου.

Φωνάζει ἡ πατρίς σ' αὐτὸν μὲ τὰ χρήματα τὰ πολλά. Δὲν τοῦ ζητᾶ τώρα νὰ δώσῃ τὸ αἷμα του. Ζητᾷ κάτι πολὺ μικρό· ζητᾷ τὰ χρήματά του. “Αν ἀγαποῦσε τὴν πατρίδα, θὰ ἡτο συνεπής στὶς οἰκονομικές του ὑποχρεώσεις, θὰ πλήρωνε τὸν φόρο του τίμια καὶ εἰλικρινά. ‘Άλλ’ οἱ μεγάλοι κάνουν δῆθεν τὸν πατριώτη, καὶ ἀποφεύγουν τοὺς φόρους. “Ετσι τὰ βάρη πέφτουν στοὺς ωμούς τοῦ μικροῦ λαοῦ, ποὺ κάμπτεται κάτω ἀπὸ τὴν βαρυτάτη φορολογία. Ψηφίζει τὸ κράτος νόμους ἐπὶ νόμων, ἀλλ’ αὐτοὶ καταφέρνουν νὰ ξεφεύγουν, νὰ μὴν πληρώνουν, καὶ νὰ μένουν ἀσύλληπτοι.

“Πατρίδα”, φωνάζουν οἱ ἔφοπλισται. ‘Άλλ’ ἔὰν ἀγαποῦσαν τὴν πατρίδα, θὰ θεωροῦσαν χαρὰ νὰ ὑψώσουν ἑλληνικὴ σημαία στὰ καράβια τους. Στὰ κατάρτια τους δὲν ἀνεμίζει ἡ ἑλληνικὴ σημαία, ἀλλὰ οἱ σημαῖες ἄλλων ἀστυμάντων κρατῶν. Γιατί; Γιατὶ ἐκεῖ εἶνε ὅλα φτηνά. Γιὰ τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰούδα προτιμοῦν ξένες σημαῖες. Θὰ βάλουν τὴν ἑλληνική, ἃν τὸ κράτος τοὺς ἀφῆσῃ ἀφορολόγητους...

“Αν εἴσαι πατριώτης, στὸ πορτοφόλι σου θὰ ἔχῃς φράγκα ἑλληνικά. Καὶ ὅμως αὐτοὶ περιφρονοῦν τὸ φτωχὸ ἑλληνικὸ νόμισμα. Αὐτοὶ τὰ λεφτά τους, σὲ ῥάθδους χρυσοῦ, τὰ φυλάνε στὴν Ἐλβετία καὶ σ' ἄλλες χῶρες.

“Ἄγιοι ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, φρουρεῖτε τὸν τόπο μας, τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια μας! Γιατὶ ἃν ἔρθη κίνδυνος, θὰ τοὺς δῆτε αὐτοὺς τοὺς κυρίους μὲ τὰ ἐλικόπτερα νὰ φεύγουν καὶ νὰ μένη ὁ μικρὸς λαὸς γιὰ νὰ ὑποφέρῃ...

«Πατρίδα» φωνάζουν, καὶ οὕτε μιὰ δραχμὴ δὲν δίνουν γιὰ τὰ εὔαγη ἱδρύματα. Ποῦ εἶνε οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἐθνικοὶ εὔεργέτες μας! Φτωχαδάκια εὔλογημένα, φεύγανε στὸ ἐξωτερικὸ γυμνοί, μὲ τὴν εύχὴ τῆς μάνας. “Άλλος πήγαινε στὴ Μόσχα, ἄλλος στὴν Ὀδησσό, ἄλλος στὴν Ἀλεξάνδρεια. Μιὰ λαχτάρα εἶχαν· ν' ἀποκτήσουν χρήματα, γιὰ νὰ κάνουν καλὸ στὴ φτωχή μας τὴν πατρίδα. Νὰ κτίσουν σχολεῖα, νοσοκομεῖα καὶ ἐκκλησίες. Ποῦ εἶνε σήμερα οἱ εὔεργέται; Ποῦ εἶνε ὁ «Ἀθέρωφ», τὸ θρυλικό μας καράβι;...

“Όλα ἔγιναν συμφέρον. Τὸ ἀστέρι τῆς πατρίδος τὸ ρίξαμε μέσα στὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ Ἰούδα.

Τὸ δὲ τρίτο φωτεινὸ ἀστέρι εἶνε ἡ πίστις. “Ω ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία! ” Εδῶ ὅμως θὰ σταματήσω. “Εχω μιλήσει ἐπανειλημμένως καὶ ἔχω γράψει γι' αὐτό. “Οσοι θέλετε, διαβάστε τὸ βιβλίο «Ἐλευθέρα καὶ ζῶσα Ἐκκλησία». Θὰ δῆτε, σὲ ποιό ὕψος βρισκόταν τὸ ἀστέρι αὐτό, καὶ ποῦ κατήντησε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας.

* * *

Κάθε παιδὶ ποὺ ἔρχεται στὸν κόσμο, ἀγαπητοί μου, κλείνει μέσα του ἔνα μεγαλεῖο ἄλλα καὶ μιὰ τραγικότητα. “Εχει καλὲς καὶ κακὲς κλίσεις. ” Εχει ἀγγελικὰ καὶ δαιμονικὰ στοιχεῖα. Ποιά ἀπὸ τὰ δύο θὰ νικήσουν; ’Εξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὸ περιβάλλον. ’Ερωτῶ· Τὰ παιδιὰ ἀπὸ ποῦ ἤρθαν; ’Απ’ τὸ φεγγάρι ἡ ἀπ’ τὸν “Αρη; Στὰ δικά μας χέρια δὲν γεννήθηκαν; Ποιός φταίει λοιπόν;

“Ας βάλουμε τὸ χέρι στὴν καρδιὰ κι ἄς ἐρωτήσουμε, ἐνώπιον τοῦ Ἐσταυρωμένου. ’Εμεῖς τί κάναμε γιὰ τὰ παιδιά;

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος